

ODVJETNIK IVAN VRDOLJAK

UTJEŠENOVIĆEVA 2, 10000 ZAGREB, FAX: +385-1-2303138, MOB: +385-95-9011831

E-mail: info@odvjetnik-vrdoljak.com

U Zagrebu, 3. 3. 2020.

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Braće Radić 2
42000 Varaždin

Na broj: St-529/17

Dužnik: ISTO d.d. u stečaju iz Varaždina, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643

Radnici:

1. **Durin Dajana**, Belečka 10, Zagreb, OIB: 20632217031.
2. **Demirović Senija**, Antuna Stipančića 27, Zagreb, OIB: 42856226375
3. **Zlatko Dumenčić** iz Svete Nedjelje, Svetonedjeljska 44. OIB: 89315524077
4. **Grgurinović Ivan**, Vida Došena 26, Zagreb, OIB: 54094431283.
5. **Zdravko Jakelić**, Kustošijski venec 7, OIB: 32525019410
6. **Jandrečić Vesna**, Topolje 20, Sveta Nedjelja. OIB: 87825966785
7. **Josipović Kulić Slavica**, Savska c. 82., Zagreb. OIB: 61403210271
8. **Korlat Sadka**, Dragutina Golika 30, Zagreb. OIB: 05785879205
9. **Javor Lauc**, Kneza Porina 14, Velika Gorica. OIB: 76026106399
10. **Markotić Drago**, Predraga Heruca 16, Zagreb. OIB: 49049063069
11. **Margeta Milan**, Luke Kaliterne 15, Zagreb. OIB: 89173906784
12. **Marijanović Ante**, Hribarov prilaz 6, Zagreb. OIB: 76509530123
13. **Mišetić Slobodan**, Dankovečka 5, Zagreb. OIB: 57236356095
14. **Mrkonja Mara**, Mrakov breg 6, Kupinečki Kraljevac. OIB: 16337140631
15. **Orlović Tomo**, Ferensčica 10 br. 13. OIB: 79120735319
16. **Paradžik Miroslav**, Poljanička 5, Zagreb. OIB: 42163740538
17. **Petretić Katica**, Side Košutić 26, Zagreb. OIB: 78297961700
18. **Pečić Nevenka**, Orosavlje, Stubičke Toplice, Stubička cesta 88
19. **Perica Ivan**, Travarski odvojak 21, Hrvatski Leskovac. OIB: 82111576430
20. **Raspudić Ivan**, Dolci 4, Sesvete. OIB: 27981667473
21. **Radović Štefica**, Hrvatskih iseljenika 3, Zagreb. OIB: 73383954618
22. **Ričko Višnja**, Side Košutić 20, Zagreb. OIB: 70165306410
23. **Štimac Zlatko**, Hotnja 71, Pokupsko. OIB: 96374813277
24. **Slunski Igor**, Kačićeva 18, Zagreb. OIB: 64669124971
25. **Sudar Ivo**, S. Ljubića Vojvode 2, Zagreb. OIB: 60565543535
26. **Miljenka Troskot**, Trg Ivana Kukuljevića 12, Zagreb. OIB: 08735593860
27. **Željko Žužić**, IV Trnjanski zavoj 28, OIB: 95791812072
28. **za pok. Blaž Dubovečak** (OIB: 89650571873, Zagreb, Baščanska 5, **Bernarda Dubovečak-Kostrec**, Zagorska 10, OIB: 44527016673
29. **Peuraća Mile**, Meršićeva 8A, Zagreb. OIB: 29230993671
30. **Vukušić Nikola**, Novi Zdenkovac 14, Čaglin. OIB: 58171289034.
31. **Deverić Lidija**, Odranska 86, Velika Gorica, OIB: 62960547678
32. **Ponjan Agata**, VI Njivice 9A, Zagreb OIB: 56342063125.

33. **Škalec Božica**, Vilanci 22, Veliko Trgovišće, OIB: 18785239979
34. **Borivoj Paulik**, Medvedgradska 15, Zagreb, OIB: 90308804993
35. **Helena Paulik**, Medvedgradska 15, Zagreb, OIB: 03341062093
36. **Anamarija Paulik**, OIB: 77474375309, iz Zagreba, Medvedgradska 15.
37. **Milena Milošević**, OIB: 39913123600, Zagreb, Kraljevec 26, OIB: 32622816567
38. **Petar Milošević**, OIB: 04054637641, Zagreb, Kraljevec 26
39. **Marjo Milošević**, OIB: 80523488897, Zagreb, Kraljevec 26
40. **Josip Milošević**, OIB: 52109921805, Zagreb, Kraljevec 26, OIB: 32622816567

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

3x

I. Protiv rješenja VTSRH Pž- 6218/2019 od 15. 1. 2020. godine koje rješenje je objavljeno na mrežnim stranicama dana 04.02.2020. godine te se u skladu s člankom 12. Stečajnog zakona dostava pismena objavom na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici, ovdje vjerovnici u zakonskom roku od 30 dana od dana dostave podnose temeljem članka 385. ZPP-a prijedlog za dopuštenje revizije.

Drugostupanjskim rješenjem odbijena je žalba vjerovnika protiv rješenja TS u Varaždinu ST-529/2017 od dana 4. srpnja 2019. kojim su ovdje vjerovnici stavljeni u II. viši isplatni red za njihove tražbine iz Kolektivnog ugovora za koje tražbine je prema mišljenju nižih sudova stečajni dužnik bio jamac, čime tražbine iako nesporno iz radnog odnosa, nisu tražbine radnika, već tražbine koje se namiruju jednako kao i tražbine svih ostalih vjerovnika (dobavljača, povezanih društava i dr.).

II. Ostali vjerovnici-radnici zastupani po odvjetnici Melihi Okić Buljanović podnijeli su prijedlog za dopuštenje revizije protiv drugostupanjske odluke kojom je odbijena njihova žalba.

Podnositelji ovog prijedloga, u cijelosti kopirajući tekst i cijelosti pridružujući se navodima odvjetnice Melihe Okić Buljanović i stranaka koje zastupa, ovime također podnose prijedlog za dopuštenje revizije protiv predmetne drugostupanjske odluke jer smatraju, a kako će to biti niže navedeno, da je nezakonito, protuustavno, nepravedno te protivno europskom pravu, tražbine radnika gospodarske cjeline, strogo formalizirajući tretirati kao tražbine ostalih vjerovnika, a što za posljedicu ima i to da radnici ostani bez svojih plaća i da sudovi daju jasnu uputu nesavjesnim subjektima kako da "zakonito" izbjegnu ispunjenje svojih obveza prema svima pa i prema radnicima.

Tu posljedicu hrvatski i europski zakonodavac ne da nije htio, nego nije smio htjeti.

Zato Vrhovni sud Republike Hrvatske u ostvarenju svoje ustavne uloge mora dati odgovor na postavljeno pitanje, a što je važno i za konkretne stranke i za sve ostale subjekta prava u RH.

Stoga podnositelji, **kopirajući tekst odvjetnice Melihe Okić Buljanović u cijelosti koji je u cijelosti primijenjiv na ovdje podnositelje:** uz napomenu da su njezine stranke bile zaposlenice Operative Zapad d.o.o. i Operativa Lomnica d.o.o. a ovdje podnositelji društva Indostand d.o.o., no radi se o identičnom položaju stranaka i njihovih formalnih poslodavaca, svih članova identične gospodarske cjeline, obrazlažu podneseni prijedlog kako slijedi;

Pravno pitanje:

Da li tražbine radnika temeljem Kolektivnog ugovora koje je u svojstvu Poslodavca potpisao pravni prednik stečajnog dužnika i preuzeo obvezu da će svim radnicima koji su u radnom odnosu u društvima s ograničenom odgovornošću ili dioničkim društvima (d.o.o. ili d.d.) u Grupaciji Poslodavca priznati kontinuitet neprekinutog radnog odnosa i sva prava iz radnog odnosa na jednak način i u formi ovršne isprave kao njihov poslodavac - d.o.o. ili d.d.-u Grupaciji Poslodavca (bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u Grupi Poslodavca ostvarili radni staž), trebaju imati pravni položaj tražbina prvog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad pravnim sljednikom Poslodavca iz KU?

Činjenično stanje:

Ovdje vjerovnici radnici imaju tražbine iz radnog odnosa koje su prijavili u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ISTO d.d. kojem društvu je pripojeno društvo Industrogradnja d.d. kasnijeg naziva Industrogradnja Grupa d.d. OIB: 19751350811 (u daljnjem tekstu: pravni prednik stečajnog dužnika). Pravni prednik stečajnog dužnika se obvezao prema čl. 107. Kolektivnog ugovora da će u slučaju otkazivanja Ugovora o radu za sve radnike bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u sastavu Grupe Industrogradnja rade obračunati i isplatiti radniku sva dospjela potraživanja najkasnije do dana prestanka radnog odnosa ukoliko d.o.o.- i nisu u mogućnosti isplatiti sami. Obračun svih dospjelih potraživanja radnika sukladno čl. 108. Kolektivnog ugovora se radniku mora predati s danom prestanka radnog odnosa, u formi ovršne isprave.

Svi radnici ovdje vjerovnici su bili zaposlenici trgovačkog društva Indostand d.o.o.

Osnivač Indostand d.o.o. jest pravni prednik stečajnog dužnika čiji je direktor Josip Galinec. Odluke su formalno donosili d.o.o. ili d.d., ali zapravo je sve odluke donosio pravni prednik stečajnog dužnika o kojem su bili ovisni.

Radilo se o prijenosu gospodarske cjeline, na način da su radnici od matičnog društva izdvojeni i zaposleni u povezana društva društva kćeri (društva d.o.o. i d.d. u Grupaciji Industrogradnja), a imovina je ostala na matičnom društvu pravnom predniku stečajnog dužnika, a KU je potpisan po gospodinu Josipu Galincu upravo da se radnicima zajamči naplata potraživanja od društva na kojem je imovina. KU je potpisan sa svrhom zaštite prava radnika. Vjerovnici smatraju da cilj izdvajanja u društva kćeri bio ukidanje djelatnosti u kojima su radili (stolarija, bravarija, gradnja, ugostiteljstvo) i ukidanje radnih mjesta koja su s tim djelatnostima povezana, koja društva su na koncu otišla u stečaj, **a sve bez negativnih financijskih posljedica po društvo osnivača.**

Sukladno čl. 104. KU svim radnicima koji su u radnom odnosu u d.o.o. ili d.d. u Grupi Industrogradnja priznaje se kontinuitet neprekinutog radnog odnosa bez obzira u kojem d.o.o. ili d.d. u Grupi Industrogradnja su ostvarili radni staž, te radnici zadržavaju sva prava i obveze koje proizlaze iz osnova neprekinutog radnog staža (otkazni rokovi, otpremnine, neisplaćene plaće i dr.). Osim u slučajevima prenošenja Ugovora o radu sukladno čl. 136. tadašnjeg Zakona o radu, kontinuitet radnog odnosa i sva stečena prava priznaju se i u slučaju pravnog posla zakupa nekretnina i pokretnina te osnivanja novih društava.

Sve tužbe svih navedenih radnika temelje se na istoj pravnoj osnovi - gore navedenom kolektivnom ugovoru, i svi sudski postupci su se vodili ili se vode pred Općinskim radnim sudom u Zagrebu.

Tumačenjem KU kroz sudsku praksu jasno je i nedvojbeno potvrđeno da se pravni prednik stečajnog dužnika obvezao i priznao svim radnicima kontinuitet radnog odnosa i sva prava i obveze i nakon svake promjene poslodavca unutar Industrogradnja Grupe, koja potraživanja iz radnog odnosa je obvezan platiti pravni prednik stečajnog dužnika. U predmetnoj sudskom postupku za vjerovnike jasno je utvrđeno je da potraživanja ovdje vjerovnika jesu potraživanja iz radnog odnosa u bruto iznosu.

Sukladno čl. 207. Ovršnog zakona nadležna porezna uprava je za presude drugim radnicima vjerovnicima koji su imali pravomoćne odluke izdala potvrde radi mogućnosti provedbe naplate potraživanja radnika utvrđenih u bruto iznosu temeljem presuda. U slučaju naplate u stečajnom postupku ostaje dakle pitanje hoće li se naplata vršiti prema pravnim pravilima kao da se radi o naplati potraživanja iz radnog odnosa- od bruto iznosa uplata doprinosa, poreza i prireza, ili ne, a što ima reperkusije i na državni proračun RH.

Prvostupanjski sud u obrazloženju rješenja na str. 33. navodi da iako je stečajni upravitelj tražbine navedenih vjerovnika svrstao u prvi viši isplatan red to nisu tražbine I. višeg isplatanog reda s obzirom da se ne radi o tražbinama radnika stečajnog dužnika niti o tražbinama prijašnjih radnika stečajnog dužnika. Takvu odluku je potvrdio drugostupanjski sud.

Josip Galinec je bio potpisnik KU, bio je direktor stečajnog dužnika, direktor je pravnih sljednika nastalih podjelom stečajnog dužnika (Industrogradnja d.d. iz Varaždina i ISTO Grupa d.d. iz Varaždina).

Iz uvida u sudski registar trgovačkih sudova, jasno je vidljivo da se društvo Industrogradnja grupa d.d. pripojilo društvu ISTO d.d. (koje je imalo temeljni kapital od 200.000,00 kn), a društvo se pripojilo na način da je temeljni kapital povećan zbog provedbe pripajanja ovom društvu društva Industrogradnja grupa d.d., Zagreb, Kennedyjev trg 2, MBS: 080022369, OIB: 19751350811, s iznosa od 200.000,00 kuna za iznos od 550.100.000,00 kuna na iznos od 550.300.000,00 kuna.

Unosom cjelokupnog kapitala u navedenoj vrijednosti, prenesena je sva imovina pravnog prednika stečajnog dužnika na društvo ISTO d.d. Potom je ISTO d.d. napravilo podjelu s osnivanjem te se temeljni kapital smanjuje sa iznosa od 550.300.000,00 kn, za iznos od 473.258.000,00 kn, na iznos od 77.042.000,00 kn. Dakle, iznos temeljnog kapitala od 473.258.000,00 kn unesen je u dva novoosnovana društva i to ISTO GRUPA d.d. 148.581.000,00 kn, a Industrogradnja d.d. 324.677.000,00 kn, dakle zbroj navedena dva iznosa predstavlja 473.258.000,00 kn, a temeljni kapital ISTO d.d. nakon smanjenja zbog navedene statusne promjene ostaje 77.042.000,00 kn.

Vjerovnici napominju da su društva nastala statusnom podjelom stečajnog dužnika, kao i povezana društva osnovala nova društva: Duga uvala d.o.o., Resort Duga Uvala d.o.o., ISTO Industrogradnja d.o.o., ISTO Student d.o.o. i vjerojatno još „istih“ društava preko koji se nastavlja poslovanje.

Materijalno pravo:

Vjerovnici smatraju kako su u ovoj pravnoj stvari mjerodavne odredbe čl. 138. st. 1. Stečajnog zakona (NN 71/15 i 104/17), odredbe kolektivnog ugovora i Zakona o radu (NN 137/2004) čl. 196. i čl. 136., odredbe Ustava RH i to čl. 55., 56. i 57. propisuju pravo na rad i da svaki zaposleni ima pravo na zaradu, kojom će sebi i svojoj obitelji osigurati dostojan život. Pravo zaposlenih na socijalnu sigurnost i socijalno osiguranje određuje se KU i zakonom. Također smatraju da je mjerodavno pravo Direktive Vijeća 2001/23 EZ od 12.03.2001. godine o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona i sudska praksa Suda EU u primijeni navedene Direktive.

Razlog zašto je predmetno pitanje važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni i za razvoj prava kroz sudsku praksu:

U praksi Općinskog radnog suda u Zagrebu u pravomoćnim i nepravomoćnim presudama zauzet je stav da se radi o tražbinama temeljem KU koje se imaju smatrati tražbinama iz radnog odnosa, a o istima sudi nadležni radni sud. U praksi Suda Europske unije i tumačenju Direktive Vijeća 2001/23/ EZ zauzet je stav da se Direktiva treba tumačiti u skladu sa svrhom iste, a to je zaštita prava radnika. Navedeno je da se Direktiva primjenjuje u svim slučajevima promjena, u okviru ugovornih odnosa, fizičke ili pravne osobe odgovorne za rad poduzeća koja ugovara obveze poslodavca prema zaposlenicima poduzeća. U praksi Suda EU prijenos pogona ili gospodarske cjeline treba dovoljno fleksibilno tumačiti na način da se radnicima treba pružiti zaštita i u situacijama kada postoji funkcionalna veza međuovisnosti i komplementarnosti između različitih prenesenih faktora, koji omogućuju društvu da se istima koristi iako su nakon prijenosa uključeni u različitu organizacijsku strukturu. **Vjerovnici ističu kako o navedenom pravnom pitanju nema prakse revizijskog suda, a kako prema mišljenju ovdje vjerovnika praksa VTSRH odstupa od prakse redovnih sudova donesenih u predmetima ovdje vjerovnika, prakse Županijskog suda u Zagrebu Gž R-1277/16 od dana 13.03.2018. godine i prakse Suda EU.**

Vjerovnici žele istaći da je odluka suda za njih bitna jer mogućnost i opseg namirenja ovisi o tome da li će isti biti svrstani u I. ili II. viši isplati red. Posebno se napominje kako vjerovnici koji imaju pravomoćne i ovršne tražbine ne mogu nikako utjecati na način namirenja jer su njihove parnice okončane. Gospodin Josip Galinec i dalje utječe na donošenje odluka u ovom stečajnom postupku i to preko povezanih društava koji se pojavljuju kao vjerovnici.

U konkretnom slučaju vjerovnici tražbine iz radnog odnosa smatraju da pravni prednik treba odgovarati za obvezu kao Poslodavac koji je preuzeo obvezu temeljem KU. KU sukladno Zakonu o radu i to čl. 196. uređuje pitanja iz radnog odnosa te se primjenjuje obavezno i neposredno na sve osobe na koje se

primjenjuje KU. U skladu s čl. 104. KU koji se izrijeком poziva na čl. 136. Zakona o radu, u konkretnom slučaju odgovornost stečajnog dužnika postoji na jednak način kao i odgovornost ranijih poslodavaca. I više od toga, KU u čl.106. je propisano da se odgovora osim u slučaju prijenosa pogona, i u slučaju zakupa ili osnivanja novog društva, jer je jasno da je cilj KU zaštita i naplata potraživanja radnika.

Članak 136. Zakona o radu propisuje: „Osobu koja prenošenjem poduzeća, dijela poduzeća, gospodarske djelatnosti ili dijela gospodarske djelatnosti ili na drugi način zlonamjerno izbjegava ispuniti svoje obveze prema radniku, nadležni će sud na zahtjev radnika obvezati na ispunjenje njezinih obveza i u slučaju da ugovor o radu nije sklopljen s tom osobom.“

Iako su se vjerovnici tijekom ovog stečajnog postupka pozvali i na **odluku Ustavnog suda RH U-I-3763/2004** u kojoj je Ustavni sud naveo da je smisao navedene odredbe da se zaštiti radnike od manipulacije poslodavca, a što je smisao i cilj kolektivnih ugovora, niži sudovi prilikom primijene prava isto uopće nisu uzeli u obzir.

Restriktivnim tumačenjem Stečajnog zakona trgovački sudovi stečajnom dužniku koji manipulacijama zlonamjerno izbjegava ispuniti tražbine ovdje vjerovnika i njegovom direktoru dozvoljavaju da prebacivanjem imovine izbjegne namirenje vjerovnika u skladu sa zakonom. U trenutku kada je određeni dio vjerovnika dobio pravomoćnu i ovršnu presudu te kada su pribavili potvrde porezne uprave radi naplate potraživanja iz radnog odnosa izvedena je statusna promjena te je vjerovnicima onemogućena izravna naplata.

Vjerovnici smatraju da je navedeno pravno pitanje važno jer niži sudovi pogrešno zauzimaju stav da se ne radi o tražbinama iz radnog odnosa, kao što zauzimaju i pogrešan stav da se ne radi o manipulacijama prilikom prenošenja poduzeća, dijela poduzeća, gospodarske djelatnosti ili dijela gospodarske djelatnosti kako je to istumačeno u praksi Suda EU. Drugostupanjski sud zauzima stav da je radnicima prestao ugovor o radu uslijed stečaja, pa da se nije radilo o prijenosu gospodarske cjeline između tih društava i pravnog prednika stečajnog dužnika. Sud pogrešno ocjenjuje trenutak prijenosa pogona i gospodarske cjeline. Prijenos se nije dogodio u trenutku ili nakon otkaza ugovora o radu radnicima društva kćeri uslijed stečaja. Pravni prednik stečajnog dužnika izvršio je prijenos pogona i gospodarskih cjelina te radnika prije, u vrijeme, ili nakon sklapanja KU na način da je izdvojio stolariju (Izoind d.o.o.), bravariju (Operativa Zapad d.o.o.), građevinu (Operativa Lomnica d.o.o. ranijeg naziva Industrogradnja d.o.o. pristupila 2009. KU jer je osnovana nakon sklapanja KU), Indostand d.o.o. (uslužna djelatnost u ugostiteljstvu), te prebacivao radnike iz jednog društva u drugo nakon što bi jedno društvo otišlo u stečaj (dio radnika su bili u radnom odnosu i kod Operativa Zapad d.o.o. i Operativa Lomnica d.o.o.), a sva imovina je ostala na pravnom predniku stečajnog dužnika. Upravo je KU potpisan i predviđene su pravne posljedice u slučaju stečaja da se radnicima omogući namirenje direktno od Poslodavca potpisnika KU- pravnog prednika stečajnog dužnika jer je bilo jasno da se radi o prijenosu ugovora o radu, pogona i gospodarskih cjelina unutar Grupacije Industrogradnja što potvrđuje izrijeком i sam članak 104. KU.

Praksa VTSRH odstupa od prakse Suda Europske unije.

Vjerovnici su jasno naveli i pozvali se na sudsku praksu Suda Europske unije u **predmetu C-194/18 presuda od 08.05.2019. godine** u postupku povodom zahtjeva Vrhovnog suda Republike Slovenije **Josip Dodić protiv Banka Koper i Alta Skladi** iz koje prakse su vidljive slijedeće ključne činjenice:

- postojanje odgovornosti druge pravne osobe i zaštita prava radnika na način da radnik može zahtijevati ostvarenje tražbine i od osobe koja je preuzela gospodarsku cjelinu (utvrđenje nezakonitim otkaza, iz čega će slijediti i priznavanje materijalnih prava) iako s tom pravnom osobom nema sklopljen pravni posao – dok ovdje postoji KU koji je ugovor i čiji je smisao zaštita prava radnika.

Sud Europske unije navodi kako se tekst Direktive treba dovoljno fleksibilno tumačiti i kako je cilj Direktive- zaštita zaposlenika u slučaju promjene poslodavca.

U konkretnoj situaciji su radnici izdvojeni u d.o.o. ili d.d. u vlasništvu pravnog prednika stečajnog dužnika, a sva imovina je ostala na pravnom predniku stečajnog dužnika koji se sam obvezao temeljem KU da u slučaju bilo kakvih promjena odgovara kao Poslodavac. Neovisno što je radnicima prestao radni odnos uslijed stečaja, kao što je i gospodinu Dodiću Ugovor o radu otkazan jer trgovačko društvo Alta Skladi više nije poslovalo, to ne znači da on svoja prava ne može ostvarivati od Banke Koper jer

Banka Koper nastavlja iskorištavati imovinu društva čiji je zaposlenik bio gospodin Dodić. Neovisno što se ovdje radilo o prijenosu u kojem je najprije izdvojena gospodarska cjelina i osnivanja nova društva, jasno je da se radi o manipulativnim postupanjima s ciljem izbjegavanja smisla i svrhe navedene Direktive. U ocjenu navedenog niži sudovi nisu ulazili.

Iz presude **Joao Filipe Ferreira da Silve e Brito i dr. protiv Portugala C-160/14** vidljivo je da društvo Air Atlantis u kojem su bili zaposleni radnici Ferreira da Silve e Brito i 96 drugih radnika otkazni ugovori o radu, a društvo je likvidirano u veljači 1993. godine. Počevši od svibnja 1993. TAP glavni dioničar AIE (likvidiranog društva) od svibnja 1993. počeo je obavljati dio letova te se počeo koristiti dijelom opreme bivšeg društva. Dakle, AIA je preuzela zrakoplove i uredsku opremu AIA-e te drugu pokretnu imovinu, te vraća pojedine radnike na posao. Sud je zaključio da postoji funkcionalna veza međuovisnosti i komplementarnosti između različitih prenesenih faktora, koji omogućuje sljedniku TAP da se istima koristi iako su nakon prijenosa uključeni u različitu organizacijsku strukturu. Dakle, ovdje se radilo o likvidaciji društva i prestanku radnog odnosa uslijed likvidacije, kao što se kod ovdje vjerovnika radilo o prestanku radnog odnosa uslijed stečaja, ali to nije spriječilo Sud EU da pomno ocijeni sve okolnosti slučaja i utvrdi da je radnicima Joao Filipe Ferreira da Silve e Brito i dr. trebalo pružiti zaštitu u smislu Direktive.

I u presudi **Suda EU Ellinika Nafpigeia AE u predmetu C-664/17** od 13. lipnja 2019. godine radilo se o situaciji u kojoj su radnici Društva ETYE- društva kćeri koje je osnovalo društvo Ellinika Nafpigeia, tužili društvo Ellinika Nafpigeia da im se prizna kontinuitet radnog odnosa i isplate plaće i otpremnine. Naime, radnici su tvrdili da društvo kćer ETYE nije raspolagalo nužnom materijalnom i tehničkom infrastrukturom te da nije moglo funkcionirati bez društva Ellinika Nafpigeia, te je otišlo u stečaj. Radnici su tvrdili da je cilj prijenosa bilo ukidanje djelatnosti gradnje i popravka željezničkih vozila i ukidanje radnih mjesta s tim povezanih, a sve bez negativnih posljedica po društvo Ellinika Nafpigeia. Sud je zauzeo stav da se Direktiva ima primijeniti i kada prenositelj, preuzimatelj ili njih dvoje zajedno predvide ne samo preuzimateljev nastavak djelatnosti, već i preuzimateljevu likvidaciju. I da bi prijenos poput onog koji se dogodio u navedenom slučaju bio u suprotnosti s ciljem Direktive. Pri tome je sud utvrdio kako nacionalni sud mora provjeriti da li se poštuje opće načelo prava Unije koje zabranjuje zlouporabu.

Prilog:

- *presuda ovdje vjerovnika ad.1.- 29. ORS Pr- 2135/14 od dana 26.05.2015.*
- *presuda ŽS u Zagrebu GžR- 1918/15 od 26.04.2016. godine*
- *presuda ovdje vjerovnika ad.144. Pr-5358/11 od 20.01.2015.*
- *presuda ŽS u Zagrebu GžR-961/2015*
- *presuda ovdje vjerovnika ad. 145. ORS u Zagrebu Pr-9372/14 od dana 18.12.2014. godine*
- *presuda ŽS Gž R-187/15 od dana 06.10.2015.*
- *presuda ovdje vjerovnika ad. 30. ad. 34. ORS u Zagrebu Pr-3937/14*
- *praksa Suda EU -presuda C-194/18*
- *praksa Suda EU- presuda C-160/14*
- *praksa Suda EU- presuda C-664/17*
- *odluka ŽS u Zagrebu Gž R-1277/16 od 13.03.2018. godine*

Pravni prednik stečajnog dužnika nastavio je obavljati djelatnost, iskorištavati imovinu (primjerice tvornica Brinje, Hotel Duga Uvala) štoviše i danas gospodin Josip Galinec preko povezanih društava iskorištava imovinu u Dugoj Uvali na način da stečajni dužnik daje u zakup imovinu nekretnine u Dugoj Uvali i to društvu Duga uvala d.o.o. čiji je vlasnik Resort Duga uvala d.o.o., a čiji je vlasnik Isto grupa d.d., a sva ta društva zastupa Josip Galinec.

Dokaz:

- *uvid u sudski registar za gore navedena društva*
- *uvid u zapisnik od 17.01.2020. u ovom predmetu*

Županijski sud u Zagrebu u svojoj odluci Gž R- 1277/16 upravo se pozvao na Direktivu 77/187/EEZ i da je ista mjerodavna kad god, u kontekstu ugovornih obveza, postoji promjena fizičke ili pravne osobe odgovorne za nastavak poduzeća i preuzimanja obveza prema zaposlenicima društva. Stoga nema potrebe za bilo kakvom direktnom ugovornom vezom između prenositelja ili preuzimatelja da bi ta

direktiva bila mjerodavna: prijenos se može obaviti putem treće strane poput vlasnika ili osobe koja povećava kapital.

II. Unatoč prijedlogu vjerovnika, da u slučaju dvojbe u tumačenju Direktive sud treba prekinuti postupak i obratiti se prethodnim pitanjem Sudu Europske unije, VTSRH to nije učinio. Ukoliko Vrhovni sud Republike Hrvatske prilikom donošenja odluke ima dvojbe u tumačenju prava predlaže se, uputiti zahtjev za prethodnu odluku kako bi se otklonio rizik pogrešnog tumačenja prava Europske unije. Prema mišljenju ovdje vjerovnika Direktivu trebaju primjenjivati i trgovački sudovi prilikom primjene Stečajnog zakona, a cilj Direktive nije da se radnici namiruju kao drugi vjerovnici -dobavljači i dr., već da im se pruži zaštita i namirenje kao radnika i u okviru Stečajnog zakona.

Predlaže se dopustiti podnošenje revizije u ovoj pravnoj stvari.

Dajana Đurin i dr.